

Prozak Soup: «La música festiva valenciana actual és hereva de la ?ruta del bakalao'»

El tercer treball dels valencians Prozak Soup talla definitivament el 'bakalao' entre el mal de cap i la pastilla

Prozak Soup | Guillem Garra

De les guitarres postsoviètiques de **Rammstein** als beats més passats de rosca de l'Electronic Dance Music, en surt *Blablabla* (Halley Supernova, 2019). Parlem amb el líder de la formació, Joan Palomares.

Com un terratrèmol al teatre dels imbècils o amb el so d'una bala quan impacta a la corbata heu fet tres discos en cinc anys. Qui sou?

Joan Palomares (veu i teclats): El grup va néixer el 2014 i va ser una idea meua que va començar a rodar després de comentar-la amb Mark Dasousa, un dels productors més importants de l'escena valenciana que ha treballat amb **Zoo**, **Aspencat**, **Smoking Souls**, **Tesa**, **Pupil·les**... Abans havia tocat en solitari i havia tingut el grup **Vertigen** amb Josep Nadal (cantant de **La Gossa Sorda**). De fet, tota la vida que volto per diferents bandes i projectes.

Quins són els teus referents?

J.P: Des de petit m'han agradat molt els **Beatles** i **Franco Battiato**, a qui he versionat a **Prozak Soup**. Més tard, ja van arribar altres grups com **Dover** i els discos de Pont Aeri. Sempre he escoltat un poc de tot. De fet, la música clàssica també m'agrada molt. Són referents allunyats,

però no tant. A **Battiato** hi he trobat sempre una font d'inspiració a l'hora d'introduir l'electrònica a les harmonies.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=33Mt1cxB_fm

Jugant a les combinacions, Prozak Soup podria ser Chimo Bayo sumat a Rammstein.

J.P: En aquestes coordenades és on ens pots trobar. Una de les bandes que van marcar la nostra sonoritat van ser els nord-americans **Linkin Park**. I un altre grup que ens agrada molt i que musicalment té molts paral·lelismes amb **Prozak Soup** són els anglesos **Enter Shikari**.

Al País Valencià hi ha una tradició de música electrònica que queda recollida en el vostre so. Sou fills de la ?ruta del bakalao'?

J.P: La música festiva valenciana actual és hereva i beu directament de l'anomenada ?ruta del bakalao', que ja forma part de la cultura popular del País Valencià. I tot plegat té molt a veure amb la nostra singularitat sociològica. La societat valenciana és molt de celebrar. Hi ha una forta cultura de la festa que connecta perfectament amb la ?ruta del bakalao'. Avui dia som molts els grups que hem recollit aquella herència sonora.

Els primers a reivindicar la cultura de club van ser Orxata Sound System, i al darrere hi heu anat molts més.

J.P: Hi ha una escena electrònica autòctona que va començar amb **Orxata**, de qui vaig ser molt fan. Com a concepte és un grup que em va agradar molt perquè eren impressionants. També sento molta afinitat amb **Zoo**, que em pareix un grup brutal. Més enllà en el temps, i en una altra escena, m'encanta **Antònia Font**. No tenen res a veure amb la nostra música, però me'n fascinen les lletres, especialment per les reflexions i per les descripcions que fan dels paisatges. En el futur em veig treballant en un projecte melòdic, però ara estic ?enfrikat' amb el món dels sintetitzadors.

Ets obsessiu amb la teva música?

J.P: Molt! Ficat en la voluntat de voler experimentar a fons amb els sintetitzadors, un poc més i em quede sense amics ni amigues. M'ha atrapat el món digital de la música, els controladors, les freqüències... És un univers infinit que m'ha robat la vida social [Riu].

Les drogues d'ús recreatiu formaven part de la ?ruta del bakalao' i són un element important de l'imaginari de Prozak Soup. Per què?

J.P: Des del punt de vista del missatge, la nostra imatge estètica i la manera com ens presentem en directe són tan importants com la mateixa música. De fet, amb les nostres cançons volem induir a la reflexió.

A quina reflexió?

J.P: Hi ha gent que ens acusa de fer apologia de les drogues, però qui pensa això és que no ha entès res del nostre concepte. Tot i això, és cert que personalment he viscut certs capítols de contradicció entre la meua vida artística i la professional i vital.

Per què?

J.P: Moltes voltes m'he preguntat qui era: si el friqui que feia els experiments artístics amb els discos i a l'escenari o bé un professor i sociòleg molt més seriós.

De fet, ets professor de Sociologia a la Universitat de Castelló. Tens seguidors de Prozak Soup entre els alumnes?

J.P: Sí, n'he trobat algun. Em reconeixen i em pregunten. No sé si això és bo o dolent, però alguna vegada m'ha passat...